

USTAWA

z dnia ... 2013 r.

o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej ¹⁾

(Dz. U. z dnia ... 2013 r.)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Polską Agencję Kosmiczną, w skrócie „POLSA”, zwaną dalej „Agencją”.

2. Agencja jest państwową osobą prawną.

3. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Agencja może tworzyć oddziały terenowe.

5. W stosunkach z zagranicą Agencja posługuje się nazwą w języku angielskim w brzmieniu: Polish Space Agency (POLSA).

Art. 2. Działalność Agencji podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 3. 1. Agencja realizuje zadania państwa w zakresie badań przestrzeni kosmicznej i ich wykorzystania w rozwoju technologii kosmicznych i satelitarnych oraz ich zastosowania dla celów użytkowych, przemysłowych, obronnych oraz naukowych w ramach programów narodowych, dwustronnej lub wielostronnej współpracy międzynarodowej, programów Unii Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej i innych organizacji międzynarodowych, których Polska jest członkiem.

2. Do zadań Agencji należy w szczególności:

- 1) inicjowanie, przygotowywanie oraz wdrażanie - z inicjatywy własnej oraz na zlecenie innych organów administracji publicznej – założeń, głównych kierunków i programów badań o istotnym znaczeniu dla interesu narodowego i gospodarki państwa w dziedzinach przestrzeni kosmicznej, technologii systemów kosmicznych i zastosowania technik satelitarnych z uwzględnieniem zasady konkurencyjności polskich instytucji prywatnych i publicznych.

- 2) zapewnianie spójności i koordynowanie polskiej polityki kosmicznej realizowanej w ramach programów narodowych, unijnych i międzynarodowych;
- 3) reprezentowanie polskiego interesu naukowego i przemysłowego w dziedzinie przestrzeni kosmicznej na arenie międzynarodowej, w szczególności w ramach uczestnictwa Polski w programach Unii Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej, Europejskiej Organizacji Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT), Europejskiej Agencji Obrony (EDA) i innych, poprzez wspieranie polskich podmiotów w zdobywaniu kontraktów proporcjonalnie do składki wnoszonej przez Polskę do tych organizacji;
- 4) identyfikowanie i analizowanie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, wyzwań i problemów współpracy międzynarodowej w dziedzinie przestrzeni kosmicznej;
- 5) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej na arenie międzynarodowej – na podstawie i w zakresie określonym w upoważnieniu udzielonym przez właściwe organy administracji publicznej - w sprawach należących do właściwości Agencji w szczególności poprzez inicjowanie i utrzymywanie relacji z instytucjami i podmiotami zagranicznymi działającymi w dziedzinie badań i wykorzystania przestrzeni, technologii i techniki kosmicznej;
- 6) nadzorowanie realizacji programów międzynarodowych w tej ich części, w których uczestniczy Polska;
- 7) analizowanie i kontrolowanie, pod względem ekonomicznym i technicznym, realizacji projektów przygotowywanych i wdrażanych przez polskie podmioty w ramach współpracy z instytucjami unijnymi i organizacjami międzynarodowymi;
- 8) zarządzanie i wydatkowanie środków finansowych przeznaczonych na szkolenia i dostosowanie polskiego przemysłu do wymogów Unii Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej i innych organizacji międzynarodowych, zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych¹.
- 9) przygotowywanie definicji, norm i specyfikacji technicznych dotyczących działań podejmowanych w przestrzeni kosmicznej, technologii kosmicznych i technik satelitarnych oraz kontrolowanie zgodności systemów i procedur

1. Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z Tekst jednolity: Dz.U z 2010, Nr. 113, poz. 759

- wprowadzonych w życie przez operatorów satelitarnych z normami i specyfikacjami technicznymi, o których mowa powyżej;
- 10) sprawowanie, z własnej inicjatywy oraz na zlecenie organów administracji publicznej, bieżącego doradztwa w dziedzinie badań kosmicznych i wykorzystywania przestrzeni, technologii i techniki kosmicznej, w tym analizowanie i doradzanie w sprawach wykorzystania technologii kosmicznych w celach wojskowych i obronności, biorąc pod uwagę aktualny rozwój nauki w tych dziedzinach;
 - 11) przygotowywanie analiz i raportów z zakresu badań przestrzeni kosmicznej i technologii kosmicznych oraz ich wykorzystywania w różnych sektorach gospodarki;
 - 12) prowadzenie rejestru obiektów w przestrzeni kosmicznej na zasadach określonych w Konwencji o rejestracji obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną² ;
 - 13) uczestniczenie w narodowym procesie konsultacji dotyczącym polskiej aktywności w dziedzinie badań i wykorzystywania przestrzeni kosmicznej oraz inżynierii kosmicznej i satelitarnej poprzez m. in. asygnowanie delegatów i doradców do polskich delegacji i przedstawicielstw w instytucjach Unii Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej, Europejskiej Organizacji Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT), Europejskiej Agencji Obrony (EDA) i innych organizacji międzynarodowych;
 - 14) podejmowanie oraz wspieranie działań na rzecz promocji polskiego przemysłu kosmicznego i polskiej myśli naukowej w dziedzinie badań przestrzeni kosmicznej i wykorzystania technologii kosmicznych na arenie międzynarodowej;
 - 15) prowadzenie działalności edukacyjnej w zakresie badań przestrzeni kosmicznej oraz inżynierii kosmicznej i satelitarnej, a także wspieranie organizacji i przedsięwzięć promujących sprzyjające warunki dla podejmowania działań rozwojowo-badawczych w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, w szczególności poprzez zapewnianie publikacji prac naukowych na temat zagadnień związanych z wykorzystywaniem przestrzeni kosmicznej;
 - 16) wspieranie kształcenia ekspertów w dziedzinie badań i wykorzystania przestrzeni kosmicznej oraz inżynierii kosmicznej i satelitarnej w kooperacji z krajowymi i zagranicznymi uniwersytetami i instytucjami badawczymi;

2. Dz. U. z 1979 r., nr 5, poz. 22

17) współdziałanie z innymi organami administracji publicznej i koordynowanie działań w dziedzinach należących do zakresu działalności Agencji;

18) wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa określonych w odrębnych przepisach.

3. W celu realizacji swoich zadań, Agencja może tworzyć zakłady i laboratoria, a także zawierać porozumienia o współpracy z podmiotami publicznymi i prywatnymi oraz przekazywać im – w ramach tych porozumień – doświadczenie i wiedzę z zakresu wykorzystania przestrzeni lub technologii kosmicznych.

4. Rada Ministrów może powierzyć Agencji realizację innych zadań niż określone w ust. 2 związanych z badaniem przestrzeni kosmicznej i wykorzystaniem technologii kosmicznych.

5. Rada Ministrów powierzając zadania, o których mowa w ust. 4 zapewni Agencji na ten cel odpowiednie środki finansowe.

Art. 4. Przy realizacji swoich zadań Agencja współdziała z odpowiednimi służbami i organami wojskowymi oraz innymi państwowymi służbami i organami.

Rozdział 2

Działalność i organizacja Agencji

Art. 5. 1. Organami Agencji są:

- 1) Prezes Agencji zwany dalej "Prezesem".
- 2) Rada Agencji, zwana dalej "Radą".

Art. 6. 1. Agencja działa na podstawie ustawy oraz statutu.

2. Agencja działa zgodnie z następującymi planami działalności:

- 1) pięcioletnim - corocznie aktualizowanym,
- 2) rocznym - w skład którego wchodzi plan finansowy, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.³) obejmujący rok obrotowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym.
3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, mając na uwadze potrzebę sprawnej realizacji przez nią zadań, także w czasie wojny i stanu wojennego,

3. Tekst jednolity: Dz. U. z 2009, Nr. 157, poz. 1240 z późn. zm.

nadaje Agencji statut określający w szczególności:

- 1) strukturę wewnętrzną;
- 2) system kontroli wewnętrznej;
- 3) liczbę, zasięg terytorialny i siedziby oddziałów terenowych.

Art. 7. 1. Organem wykonawczym i zarządzającym Agencji jest Prezes Agencji.

2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze konkursu przeprowadzonego przez Radę Agencji na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

3. Prezes jest uprawniony do samodzielnego dokonywania czynności prawnych w imieniu Agencji. Do dokonywania czynności prawnych Prezes może ustanowić pełnomocników, którzy działają w zakresie umocowania.

4. Do zadań Prezesa należy w szczególności:

- 1) zapewnienie realizacji zadań przez Agencję zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii Europejskiej oraz przepisami międzynarodowymi;
- 2) opracowywanie projektów rocznych i pięcioletnich planów działalności Agencji i przedstawianie ich do akceptacji Prezesowi Rady Ministrów po zatwierdzeniu w trybie, o którym mowa w art.11 ust. 1 pkt 3.
- 3) opracowywanie rocznych sprawozdań z działalności Agencji i przedstawianie ich do zatwierdzenia Radzie;
- 4) sporządzanie rocznego sprawozdania finansowego;
- 5) wybór biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji;
- 6) sprawowanie zarządu majątkiem Agencji;
- 7) opracowywanie projektów aktów prawnych w zakresie objętym ustawą i uzgadnianie ich w trybie określonym w regulaminie prac Rady Ministrów;
- 8) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących materii określonej ustawą opracowywanych przez uprawnione organy;
- 9) przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów corocznych sprawozdań z działalności Agencji oraz ocen stanu rozwoju przestrzeni kosmicznej i technologii kosmicznych w kraju w terminie do końca marca roku następującego po okresie sprawozdawczym.

5. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 3) utraty obywatelstwa polskiego;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) utraty praw publicznych.

6. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej, może odwołać Prezesa w przypadku:

- 1) niewykonania lub nieprawidłowego wykonania jednego z zadań, o których mowa w ust. 4;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby trwającej dłużej niż 9 miesięcy lub innej długotrwałej przeszkody w pełnieniu obowiązków;
- 3) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami.

7. Wniosek o odwołanie Prezesa Agencji z przyczyn, o których mowa w ust. 6 pkt 1 może zgłosić również Rada.

8. W przypadku odwołania Prezesa Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, powierza zastępcy Prezesa lub innej osobie pełnienie obowiązków Prezesa, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.

Art. 8. 1. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada stopień naukowy doktora, uznany dorobek naukowy w dziedzinie związanej z zakresem działalności Agencji oraz co najmniej 3 letnią praktykę na stanowisku kierowniczym albo tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, co najmniej 3 letnią praktykę na stanowisku kierowniczym i co najmniej 6 letni staż pracy w przemyśle wysokich technologii na stanowisku pracy związanym z inicjowaniem lub wdrażaniem technik satelitarnych;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Agencji;
- 6) zna biegle co najmniej język angielski.

2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez

umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji, w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informacje o metodach i technikach naboru.

3. Termin do złożenia dokumentów, o których mowa powyżej nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza Rada Agencji. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór oraz kompetencje kierownicze.

5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie Rady przez osobę niebędącą członkiem Rady, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

6. Członkowie Rady oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

7. W toku naboru Rada wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia się Prezesowi Rady Ministrów.

8. Z przeprowadzonego naboru sporządza się protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład Rady.

4. Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 204, poz. 1195 oraz z 2012 r. poz. 473.

9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

11. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w art. 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio ust. 2-10.

Art. 9.1. Prezes kieruje Agencją przy pomocy dwóch wiceprezesów. Szczegółowy zakres obowiązków wiceprezesów określa statut.

2. Wiceprezesa powołuje Prezes Agencji, spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej.

3. Prezes Agencji odwołuje wiceprezesa w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 3) utraty obywatelstwa polskiego;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) utraty praw publicznych.

4. Prezes Agencji może odwołać wiceprezesa w przypadku:

- 1) niewykonania lub nieprawidłowego wykonania przez niego zadań określonych w statucie;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby trwającej dłużej niż 9 miesięcy lub innej długotrwałej przeszkody w pełnieniu obowiązków;
- 3) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami.

5. Wniosek o odwołanie wiceprezesa z przyczyn, o których mowa w ust. 4 pkt 1 może zgłosić również Rada.

6. W przypadku odwołania wiceprezesa, Prezes Agencji powierza innej osobie pełnienie obowiązków wiceprezesa do czasu wyłonienia kandydata w drodze konkursu, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.

7. Prezes Agencji powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów terenowych i ich

zastępców na zasadach określonych w statucie Agencji.

Art. 10. Rada stanowi organ nadzorczy i doradczy Prezesa Agencji.

Art. 11. 1. Do zadań Rady należy:

- 1) przygotowywanie i przedstawianie Prezesowi Agencji propozycji dotyczących priorytetów tematycznych i głównych kierunków rozwoju działalności Agencji z uwzględnieniem w szczególności ochrony polskiego interesu narodowego;
 - 2) przygotowywanie i przedstawianie Prezesowi Agencji projektów strategicznych programów badań i prac rozwojowych w dziedzinie przestrzeni kosmicznej;
 - 3) opiniowanie projektów rocznych i pięcioletnich planów działania oraz projektów zmian tych planów;
 - 4) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zakresu działalności Agencji;
 - 5) okresowa ocena wykonywania rocznych planów działania Agencji;
 - 6) analizowanie efektywności działań podejmowanych przez Agencję;
 - 7) opiniowanie sprawozdań z działalności Agencji;
 - 8) nadzór nad gospodarką finansową Agencji;
 - 9) ustalanie wysokości wynagrodzenia Prezesa i wiceprezesów, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.4
 - 10) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie.
2. Radzie Agencji przewodniczy Przewodniczący Rady wybierany przez członków Rady spośród ich grona.
 3. Prezes niezwłocznie udostępnia Radzie, na jej żądanie, wszelkie dokumenty związane z działalnością Agencji.
 4. Tryb pracy Rady określa regulamin przyjęty przez Radę.
 5. Obsługę prac Rady zapewnia Agencja.

Art. 12.1. W skład Rady wchodzi przedstawiciele administracji rządowej powołani zgodnie z ust. 2 oraz po 4 przedstawiciele nauki i przemysłu, o uznanych osiągnięciach naukowych lub gospodarczych wybranych z uwagi na wiedzę merytoryczną i kompetencje w dziedzinach aktywności Agencji.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje do członkostwa w Radzie po jednym przedstawicielu:

- a) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – z własnej inicjatywy;
 - b) ministra właściwego do spraw gospodarki - na jego wniosek;
 - c) ministra właściwego do spraw obrony narodowej – na jego wniosek;
 - d) ministra właściwego do spraw nauki - na jego wniosek;
 - e) ministra właściwego do spraw zagranicznych - na jego wniosek;
 - f) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – na jego wniosek;
 - g) ministra właściwego do spraw administracji publicznej - na jego wniosek;
 - h) ministra właściwego do spraw rolnictwa - na jego wniosek;
 - i) ministra właściwego do spraw środowiska - na jego wniosek;
- pełniących funkcję co najmniej na szczeblu dyrektora departamentu oraz posiadających wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

3. Powołanie członków, o których mowa w ust. 2 następuje nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia kadencji poprzedniego członka

4. Prezes Rady Ministrów powołuje do członkostwa w Radzie po 4 członków - przedstawicieli nauki i przemysłu z osób rekomendowanych przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk w porozumieniu z Komitetem Badań Kosmicznych i Satelitarnych oraz ministra właściwego do spraw gospodarki spośród przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie technologii satelitarnych będących kontraktorami Europejskiej Agencji Kosmicznej.

5. Powołanie członków, o których mowa w ust. 2 i 4 następuje w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia kadencji poprzedniego członka.

6. Prezes Rady Ministrów powołuje członków Rady spośród osób, które:

- 1) są obywatelami polskimi;
- 2) korzystają z pełni praw publicznych;
- 3) nie były karane za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;
- 4) posiadają wiedzę i autorytet dające rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady.

7. Kadencja każdego członka Rady trwa 5 lat i rozpoczyna się:

- a) z dniem powołania przedstawiciela, o których mowa w ust. 2 do

członkostwa w Radzie;

b) z dniem powołania przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4 do członkostwa w Radzie.

8. Członkostwo w Radzie wygasa w przypadku upływu kadencji członka Rady, śmierci członka Rady, jego odwołania albo rezygnacji. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady:

a) o którym mowa w ust. 2 - na wniosek organu, który go wyznaczył;

b) o którym mowa w ust. 4 - na wniosek Przewodniczącego Rady.

9. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady w przypadku:

1) nie wykonywania obowiązków członka Rady;

2) utraty autorytetu dającego rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady;

3) choroby uniemożliwiającej sprawowanie funkcji członka Rady.

10. Członek Rady może być wybrany na maksymalnie 2 kadencje.

Art. 13. 1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji jest otwarty i konkurencyjny. Wymagania co do wykształcenia i kompetencji kandydatów na stanowiska pracy określa statut.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji, w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

4. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Lista, o której mowa w ust. 5, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

7. Sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji. Protokół zawiera w szczególności:

- a) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- b) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- c) uzasadnienie dokonanego wyboru.

8. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) imię i nazwisko wybranego kandydata oraz miejsce jego zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.

10. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w miejscu powszechnie dostępnym w nabór siedzibie Agencji, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

11. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepisy ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 14. 1. Prezes Agencji po zaopiniowaniu projektu przez Radę, przedstawia w terminie do dnia 1 listopada każdego roku do zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej, projekt rocznego planu działalności na rok następny i projekt zaktualizowanego pięcioletniego planu działalności.

2. Prezes Agencji przedstawia do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów zaopiniowane w trybie, o którym mowa w ust. 1 projekty rocznego planu działalności na rok następny i projekt zaktualizowanego pięcioletniego planu działalności, w terminie do dnia 1 grudnia każdego roku.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw obrony narodowej przedstawiają swoje opinie, o których mowa w ust. 1 w terminie 14 dni od

dnia otrzymania odpowiednio projektu rocznego albo pięcioletniego planu działania.

4. Do czasu zatwierdzenia rocznego planu działalności i planu finansowego Agencja działa na podstawie projektów tych planów.

5. W razie konieczności zmiany planu działania w trakcie roku obrotowego, Prezes Agencji przekazuje zmieniony plan działania wraz z opinią Rady do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.

6. Plan działania Agencji w pierwszym roku obrotowym jej działalności, Prezes przedstawia Prezesowi Rady Ministrów w terminie miesiąca od dnia jej powołania. Jeśli do tego czasu Rada nie zostanie powołana, Prezes przedstawia plan działania Agencji bez opinii Rady.

Rozdział 3

Gospodarka Agencji

Art. 15.1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego ustalanego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych na okres roku obrotowego. Rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

2. Prezes Rady Ministrów, po ogłoszeniu ustawy budżetowej w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie zatwierdza projekt planu finansowego Agencji i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do wiadomości.

3. W przypadku zmiany projektu planu finansowego w wyniku prac nad ustawą budżetową, Prezes Agencji dokonuje zmiany projektu planu i przekazuje go niezwłocznie wraz z opinią Rady do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.

4. Zatwierdzony, zgodnie z ust. 3 lub w trybie art. 14 ust. 5 plan działania Prezes Rady Ministrów przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do wiadomości.

5. Zmian planu finansowego Agencji dokonuje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 16. 1. Przychodami Agencji są:

1) dotacje celowe z budżetu państwa przeznaczone na:

a) realizację zadań Agencji, w tym na współfinansowanie programów i projektów

finansowanych z udziałem środków europejskich,

b) finansowanie lub dofinansowanie inwestycji Agencji;

2) środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej, przeznaczone na realizację zadań Agencji,

3) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 3.

4) przychody z prowadzonej działalności, w tym z tytułu odpłatności za usługi świadczone przez Agencję lub wydawane przez nią publikacje, w szczególności:

a) umowy o doradztwo lub zarządzanie z instytucjami badawczymi, uniwersyteckimi i podmiotami gospodarczymi, działającymi w dziedzinie przestrzeni kosmicznej i zwracającymi się do Agencji z zadaniami tego rodzaju;

b) umowy rozwojowo-badawcze zawierane przez Agencję z Ministerstwem Edukacji Narodowej, jak również z innymi zlecającymi organami publicznymi i zlecającymi podmiotami gospodarczymi, które Agencja realizuje w powołanych w tym celu centrach i zespołach;

c) umowy udziału w międzynarodowych programach rozwojowo-badawczych;

d) wynagrodzenie za świadczone usługi edukacyjne, doradcze, określone przez prawo;

5) dobrowolne wpłaty i zapisy;

6) odsetki od wolnych środków przekazanych w depozyt zgodnie z przepisami o finansach publicznych;

7) przychody z innych tytułów, w tym środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy.

2. Koszty działalności Agencji, w tym wynagrodzenia pracowników, pokrywane są z jej przychodów.

3. Zasady wynagradzania pracowników Agencji określa regulamin wynagradzania, ustalany przez Prezesa Agencji po zasięgnięciu opinii Rady.

4. Agencja może zaciągać kredyty i pożyczki, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Kredyty i pożyczki w wysokości przekraczającej równowartość w walucie polskiej 50.000 euro Agencja może zaciągać za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

6. Agencja nie może udzielać poręczeń i gwarancji.

Art. 17. 1. Agencja pokrywa koszty prowadzenia swojej działalności z przychodów własnych.

2. Plan finansowy Agencji określa w szczególności:

- 1) przychody;
- 2) koszty;
- 3) wynik finansowy brutto;
- 4) obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego;
- 5) wynik finansowy netto;
- 6) proponowany podział lub pokrycie wyniku finansowego netto.

3. Tworzy się następujące fundusze Agencji:

- 1) fundusz założycielski;
- 2) fundusz zapasowy;
- 3) inne fundusze tworzone na podstawie odrębnych przepisów.

4. Fundusz założycielski Agencji stanowi równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników majątku przekazanych Agencji na prowadzenie przez nią działalności.

5. Zysk netto Agencji za rok obrotowy przeznaczają się na fundusze, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3.

6. Stratę netto Agencji za rok obrotowy pokrywa się z funduszu zapasowego. Jeżeli strata netto jest wyższa niż fundusz zapasowy, część straty niepokryta z funduszu zapasowego pokrywana jest z funduszu założycielskiego.

7. Czynności, o których mowa w ust. 5 i 6, dokonuje się uchwałą Rady.

8. Prezes sporządza sprawozdanie finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami zawartymi w rozporządzeniach Komisji Europejskiej, zwanymi dalej "MSR".

9. W zakresie nieuregulowanym przez MSR Agencja stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.5)).

10. Sprawozdanie finansowe Agencji podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

11. Rada Nadzorcza opiniuje sprawozdania, o których mowa w ust. 12, w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

12. Prezes przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia:

- 1) sprawozdanie finansowe Agencji wraz z opinią i raportem biegłego

rewidenta,

2) roczne sprawozdanie z działalności Agencji

- za rok ubiegły, nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia bilansowego; do sprawozdań dołącza się opinię Rady.

13. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zaopiniowane i przedstawione mu przez Prezesa Agencji sprawozdania, o których mowa w ust. 12 nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

14. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 13, Prezes Rady Ministrów może zasięgnąć opinii ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw obrony narodowej. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw obrony narodowej przedstawiają swoje opinie w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

15. W przypadku niezatwierdzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 12, kadencja organów Agencji ulega skróceniu.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, Prezes Rady Ministrów zarządza nowy nabór na stanowisko Prezesa Agencji i członków Rady Nadzorczej w terminie miesiąca oraz ogłasza o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej. Do postępowania w przedmiocie wyboru stosuje się odpowiednio przepisy art. 8-9 oraz art. 12.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki oraz minister właściwy do spraw obrony narodowej określi składniki majątkowe i niemajątkowe stanowiące majątek Agencji w drodze decyzji wydanej nie później niż w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 będzie stanowiła podstawę do wpisania do ksiąg wieczystych i rejestrów tytułu prawnego Agencji do określonych w decyzji składników majątkowych i niemajątkowych.

3. Agencja przejmuje składniki majątkowe, o których mowa w ust. 1 na utworzenie funduszu założycielskiego.

Art. 19. 1. Do czasu powołania Prezesa zgodnie z art. 7, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy, z dniem ogłoszenia ustawy, Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki powołuje Prezesa Agencji bez przeprowadzenia konkursu.

2. Prezes, o którym mowa w ust. 1, do czasu powołania Prezesa zgodnie z art. 7, jest uprawniony do podejmowania wszelkich działań przygotowawczych i organizacyjnych niezbędnych do utworzenia Agencji oraz jej funkcjonowania.

3. Do czasu utworzenia Agencji koszty związane z wynagrodzeniem i działalnością Prezesa pokrywa Polska Agencja Żeglugi Powietrznej. Z chwilą utworzenia Agencji, Agencja jest obowiązana do zwrotu tych kosztów.

Art. 20. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes Rady Ministrów powołuje członków pierwszej Rady Agencji, o których mowa w art. 12 ust. 2 i ust. 4 ustawy. Postanowienia tego przepisu stosuje się odpowiednio.

Art. 21. W ustawie z dnia 4 września 1994 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. 141, poz. 943 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 33a ust. 1 dodaje się pkt 16 następującym brzmieniu:

„16) Polskiej Agencji Kosmicznej.”

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

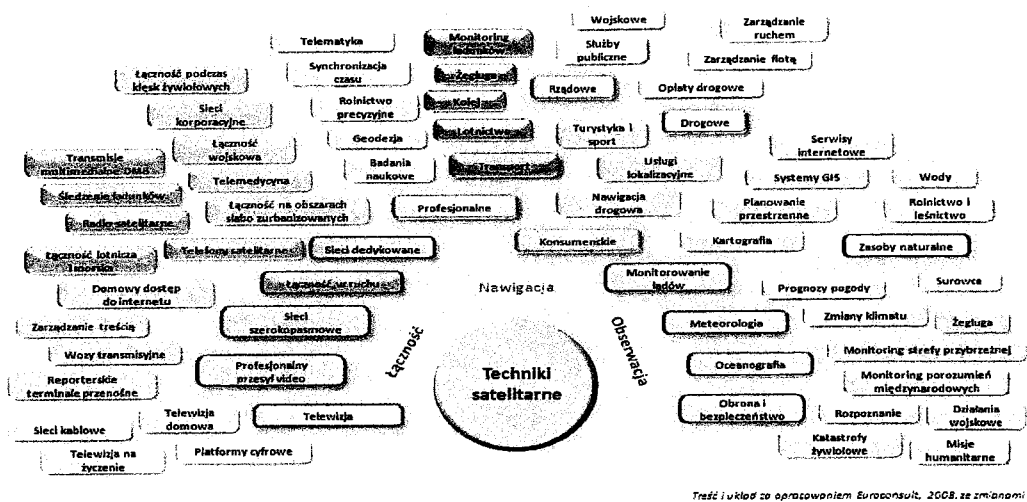
Sektor kosmiczny jest jednym z najbardziej innowacyjnych i zaawansowanych technologicznie obszarów, mającym coraz większe znaczenie dla gospodarki europejskiej i światowej. Aplikacje oparte na technologiach kosmicznych i technikach satelitarnych znajdują zastosowanie w wielu dziedzinach życia gospodarczego i społecznego – w transporcie, gospodarce przestrzennej, monitorowaniu i zarządzaniu środowiskiem, energetyce, rolnictwie, rybołówstwie, ubezpieczeniach i bankowości, bezpieczeństwie i obronności oraz zarządzaniu kryzysowym i wielu innych. Techniki satelitarne są wykorzystywane na następujących polach:

- 1) łączność (satelity telekomunikacyjne)
- 2) nawigacja (pozycjonowanie przestrzenne)
- 3) obserwacje Ziemi (zobrazowania powierzchni o różnej skali rozdzielczości)

Satelity umieszczane są na orbitach okołozemskich na wysokości od kilkuset km do około 36 000 km (orbita geostacjonarna), w zależności od swojego przeznaczenia. Obecnie wokół Ziemi znajduje się kilka tysięcy takich obiektów. Mają

one zastosowanie nie tylko gospodarcze i naukowe, ale również i wojskowe (patrz. Rys.1).

Techniki satelitarne są dziś obecne w niemal każdej dziedzinie życia

Rys. 1. Zastosowania technik satelitarnych.

Źródło: opracowanie własne Ministerstwa Gospodarki na podstawie raportu Euroconsult.

Sektor kosmiczny stymuluje również rozwój nowych materiałów i technologii, wymusza nowe formy organizacji pracy i kontroli jakości. Dodatkowo innowacje implementowane w sektorze kosmicznym są wykorzystywane w innych dziedzinach Gospodarki zwiększając ich konkurencyjność. Przemysł satelitarny opiera się na najnowszych technologiach i je generuje. Intensywnie stymuluje wzrost gospodarczy i rozwój kultury technologicznej państwa, przyczyniając się do tworzenia miejsc pracy w wielu sektorach gospodarki. W Norwegii każde wydane na kosmos euro daje ponad 4,5 euro obrotu. W 2008 roku obroty całego sektora kosmicznego na świecie wyniosły ponad 250 mld dolarów i stale rosną, mimo kryzysu. Inwestycje w technologie kosmiczne są istotnym motorem innowacyjności gospodarki i przynoszą korzyści zarówno w krótkiej, jak i w długiej perspektywie. Budowa komponentów kosmicznych, naziemnych oraz aplikacji użytkowych wykorzystujących te technologie wpływa na rozwój zarówno dużych, średnich, jak i małych przedsiębiorstw w wielu dziedzinach gospodarki. Wobec powyższego, w opinii projektodawców, istnieje konieczność współpracy poszczególnych podmiotów gospodarczych i naukowych oraz organów administracji publicznej w obszarze sektora kosmicznego, tak by były one zgodne z polskimi potrzebami i priorytetami.

Niestety polskie podmioty, firmy i instytucje badawcze z powodu braku w Polsce rozwiniętej struktury państwowej zajmującej się kompleksowo zagadnieniami prawno-administracyjnymi eksploracji przestrzeni kosmicznej mają ograniczony dostęp do opisanych wyżej możliwości i międzynarodowego rynku przemysłu kosmicznego, pomimo dużych starań jakie czyni Ministerstwo Gospodarki w zakresie współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną i w ramach europejskiej polityki kosmicznej Unii Europejskiej. Potrzebna jest zatem państwowa centralna instytucja kreująca i koordynująca polską politykę kosmiczną. Jak pokazuje doświadczenie państw zagranicznych najefektywniejszą formą takiej instytucji jest agencja kosmiczna, którą posiadają większość rozwiniętych i rozwijających się krajów świata. Powołanie takiej Agencji jest – zdaniem projektodawców - konieczne do efektywnego wykorzystania wszystkich możliwości eksploracji przestrzeni kosmicznej, a jej powołanie do życia jest przedmiotem niniejszej Ustawy.

II. Uwarunkowania polityczne – europejska polityka kosmiczna.

Unia Europejska podkreślając znaczenie technologii kosmicznych dla rozwoju gospodarki Wspólnoty, inicjuje i aktywnie wspiera, we współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) i państwami członkowskimi, prace badawcze i rozwojowe w tym obszarze oraz rozwija własną infrastrukturę kosmiczną.

Proces kształtowania polityki kosmicznej UE rozpoczął się pod koniec lat 90. w konsekwencji rosnącej świadomości możliwości oferowanych przez sektor kosmiczny, jako czynnika sprzyjającego wzrostowi innowacyjności i postępowi ekonomicznemu oraz instrumentu ułatwiającego realizację polityki Unii Europejskiej w wielu dziedzinach. Na strategiczną misję europejskiej polityki kosmicznej składa się pięć głównych punktów:

- rozwój i wykorzystanie zastosowań technologii kosmicznych służących celom polityk unijnych i potrzebom europejskich przedsiębiorstw i obywateli, włączając w to środowisko, zrównoważony rozwój i globalne zmiany klimatu,
- zrealizowanie europejskich potrzeb w obszarze bezpieczeństwa i obrony dotyczących przestrzeni kosmicznej,
- zbudowanie silnego i konkurencyjnego przemysłu kosmicznego, który wspomaga innowacje, wzrost oraz rozwija i dostarcza zrównoważone, cenowo uzasadnione, wysokiej jakości usługi,
- wspieranie społeczeństwa opartego na wiedzy poprzez znaczące inwestycje w badania związane z przestrzenią kosmiczną i odgrywanie istotnej roli w międzynarodowych przedsięwzięciach eksploracyjnych,
- zapewnienie nieograniczonego dostępu do nowych i innowacyjnych technologii, systemów i potencjału dla zapewnienia niezależności europejskich zastosowań kosmicznych.

Głównymi filarami tej polityki są budowa i eksploatacja systemów COPERNICUS i GALILEO oraz rozwój zdolności w czterech obszarach priorytetowych: badaniu zmian klimatu, innowacyjności i realizacji Strategii Lizbońskiej, bezpieczeństwie i eksploracji przestrzeni kosmicznej.

Jest to drugie - pod względem istotności - po wspólnej walucie, przedsięwzięcie Unii Europejskiej, a pierwsze tworzące wspólną infrastrukturę hardwerową Unii. Programy GALILEO i COPERNICUS mają ogromne znaczenie gospodarcze, polityczne, strategiczne i wojskowe. **Obroty przemysłu GALILEO i COPERNICUSA do roku 2020 wyniosą setki milionów euro i według szacunków stworzonych zostanie wiele wysokokwalifikowanych miejsc pracy.** W dodatku nazwa COPERNICUS ma dla Polski pierwszorzędne znaczenie symboliczne. Tymczasem dotychczasowy udział Polski w budowie (realizacji kontraktów) systemu GALILEO jest śladowy i istnieje tylko dzięki oddolnej inicjatywie obywatelskiej, bez żadnego energicznego wsparcia państwa, a COPERNICUSA żaden. Do tej pory, Polska nie brała w ogóle udziału w tworzeniu sygnału bezpieczeństwa Galileo (Public Regulated Service – PRS) co należy poczytywać za niepowetowaną stratę dla polskiej gospodarki i rozwoju polskiego sektora kosmicznego.

1. Europejska Agencja Kosmiczna

Europejska Agencja Kosmiczna (European Space Agency, ESA) została utworzona na mocy Konwencji podpisanej w Paryżu 30 maja 1975 roku. Jest organizacją międzyrządową, powołaną dla realizacji wspólnego, europejskiego programu badania i wykorzystania przestrzeni kosmicznej. Do jej zadań należy również wspieranie rozwoju nowoczesnego i konkurencyjnego przemysłu w państwach członkowskich. Od listopada 2012 roku w skład ESA wchodzi 20 państw członkowskich. Na podstawie osobnej umowy w pracach ESA uczestniczy Kanada jako członek stowarzyszony. Poniższa tabela zawiera przegląd wszystkich państw członkowskich oraz ich wkład finansowy w ESA w 2012 roku⁵.

Państwo członkowskie	Wstąpienie do ESA	Krajowy program	Wkład (mln €)	Wkład (%)
 <u>Włochy</u>	30 października 1980	<u>ASI</u>	350,5	8,7%
 <u>Wielka Brytania</u>	30 października 1980	<u>UKSA</u>	240,0	6,0%

⁵ Źródło: http://pl.wikipedia.org/wiki/Europejska_Agencja_Kosmiczna.

Państwo członkowskie	Wstąpienie do ESA	Krajowy program	Wkład (mln €)	Wkład (%)
 <u>Unia Europejska</u>	28 maja 2004	<u>ESP</u>	867,7	21,6%
 <u>Szwecja</u>	30 października 1980	<u>SNSB</u>	65,3	1,6%
 <u>Szwajcaria</u>	30 października 1980	<u>SSO</u>	105,6	2,6%
 <u>Rumunia</u>	23 grudnia 2011	<u>ROSA</u>	7,6	0,2%
 <u>Portugalia</u>	14 listopada 2000	<u>FCT SO</u>	15,8	0,4%
 <u>Polska</u>	19 listopada 2012 ^[3]	<u>CBK PAN</u>	36,3	0,9%
<u>Państwa ECS</u>	<i>różne</i>	<i>różne</i>	5,8	0,1%
 <u>Norwegia</u>	30 grudnia 1986	<u>NSC</u>	63,1	1,6%
 <u>Niemcy</u>	30 października 1980	<u>DLR</u>	713,8	17,9%
 <u>Luksemburg</u>	30 czerwca 2005	<u>Luxinnovation</u>	15,0	0,4%
 <u>Kanada</u>	1 stycznia 1979	<u>CSA</u>	18,7	0,5%
 <u>Irlandia</u>	10 grudnia 1980	<u>SI</u>	15,6	0,4%
Inne źródła	—	—	246,5	6,1%
 <u>Holandia</u>	30 października 1980	<u>SRON</u>	60,3	1,5%
 <u>Hiszpania</u>	30 października 1980	<u>INTA</u>	184,0	4,6%
 <u>Grecja</u>	9 marca 2005	<u>ISARS</u>	8,6	0,2%
 <u>Francja</u>	30 października 1980	<u>CNES</u>	751,4	18,8%
 <u>Finlandia</u>	1 stycznia 1995	<u>TEKES</u>	19,4	0,5%
 <u>Dania</u>	30 października 1980	<u>DNOSC</u>	27,8	0,7%
 <u>Czechy</u>	8 lipca 2008	<u>CSO</u>	11,5	0,3%
 <u>Belgia</u>	30 października 1980	<u>BELSPO</u>	169,8	4,2%
 <u>Austria</u>	30 grudnia 1986	<u>ASA</u>	52,2	1,3%

Państwo członkowskie	Wstąpienie do ESA	Krajowy program	Wkład (mln €)	Wkład (%)
Suma nakładów państw członkowskich			2877,3	71,6%
Całe ESA			4016,0	100,0 %

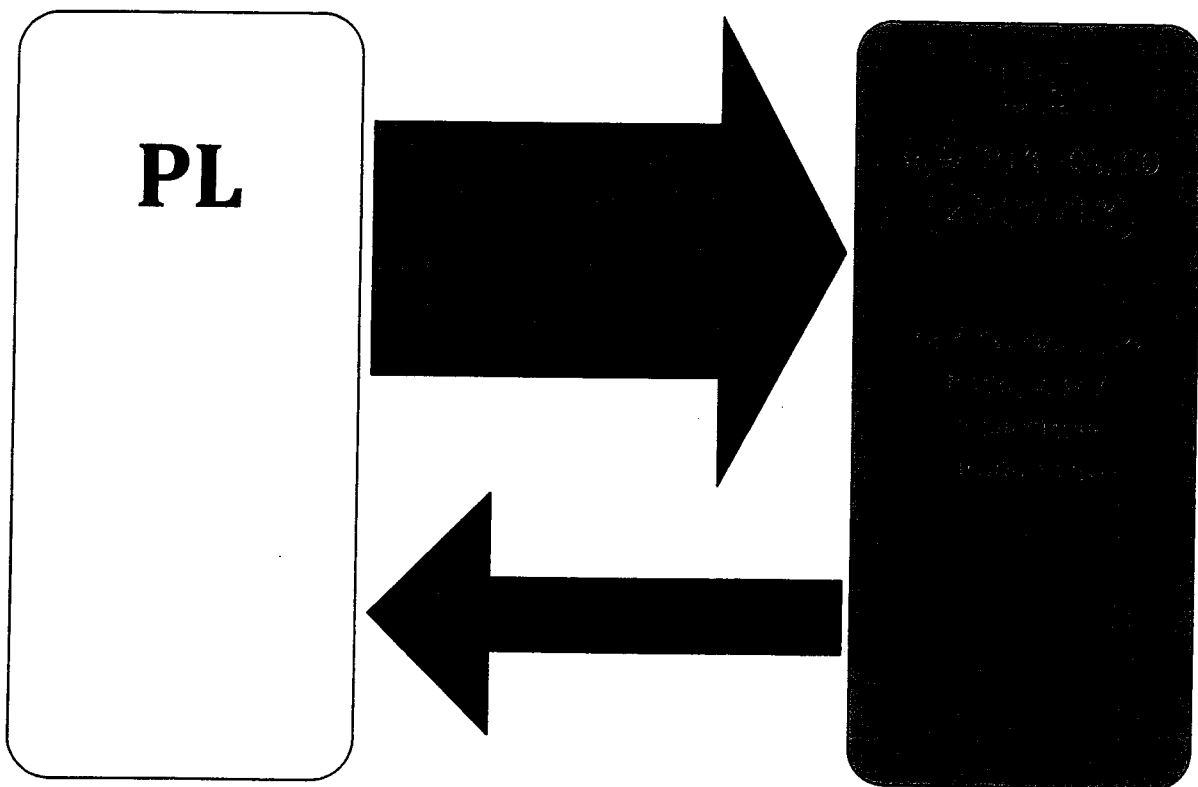
ESA realizuje dwa rodzaje programów:

- Programy obowiązkowe – wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do uczestnictwa. Są one finansowane ze składek państw członkowskich (ich wielkość jest proporcjonalna do dochodu narodowego poszczególnych państw).
- Programy opcjonalne – finansowane tylko przez państwa w nich uczestniczące, udział poszczególnych krajów jest ustalany w drodze negocjacji odrębnie dla każdego programu.

Należy podkreślić, że prawie 80% działalności Agencji stanowią programy opcjonalne. Wynika to z dwóch przyczyn. Po pierwsze, udział poszczególnych krajów jest ustalany w drodze negocjacji odrębnie dla każdego programu. Ich zakres nie jest ostatecznie dookreślony, umożliwiając dostosowanie projektu do wymagań państwa członkowskiego angażującego się w daną inicjatywę. Po drugie, programy ESA służące użytkowym zastosowaniom technik kosmicznych (telekomunikacja, obserwacja Ziemi, nawigacja) czy rozwojowi automatyki i robotyki, a więc mające największy potencjał rynkowy, mają charakter opcjonalny. Polityka przemysłowa ESA opiera się na zasadach zlecenia zadań, o ile to tylko możliwe, przemysłowi europejskiemu oraz takie rozdzielanie kontraktów, aby do przedsiębiorstw danego państwa trafiły kontrakty o wartości zbliżonej do jego wkładu do budżetu ESA (tzw. zasada zwrotu geograficznego – stopa zwrotu składki wynosi ok. 90%, zaś pozostałe 10% jest przeznaczane na sfinansowane infrastruktury i bieżące funkcjonowanie Agencji). Niezwykle istotne jest również to, że **Europejska Agencja Kosmiczna realizuje dużą część unijnych projektów kosmicznych, na które Polska, jako członek UE, również wpłaca składkę.** Ze względu na fakt, że Polska do końca 2012 r. nie należała do ESA, uczestnictwo polskich przedsiębiorstw w tych projektach było niemożliwe i w praktyce eliminowało szanse na odzyskanie składki unijnej w formie kontraktów.

W Polsce działalność kosmiczna, mimo niedawnego przystąpienia Polski do ESA i wysiłków Ministerstwa Gospodarki, **prowadzona jest w sposób rozproszony.**

Działania są rozdzielone pomiędzy różne instytucje i organy administracji, co znacznie utrudnia skuteczną reprezentację interesów państwa w kontaktach międzynarodowych oraz komplikuje wykorzystywanie dostępnego potencjału naukowo-technologicznego i środków finansowych. Taki stan rzeczy wynika przede wszystkim z braku efektywnego koordynatora - w postaci agendy rządowej - zarządzającej tak skomplikowanym i interdyscyplinarnym sektorem działań. W rezultacie w przeważającej większości Polska gospodarka i bezpieczeństwo są uzależnione od zagranicznych dostawców informacji i usług satelitarnych. Tymczasem Unia Europejska uznała sektor kosmiczny za jedno z najważniejszych narzędzi realizacji nowej strategii gospodarczej Unii Europejskiej. Od kilkunastu lat obserwuje się stały wzrost nakładów finansowych na ten cel. Unia Europejska w przyszłej perspektywie finansowej przeznaczą ok. 2 mld euro rocznie na projekty kosmiczne. Polska swoim udziałem ok. 3% w ogólnym budżecie UE proporcjonalnie finansuje unijne programy kosmiczne kwotą ok. 60mln euro rocznie. Co istotne, polscy przedsiębiorcy oraz instytucje naukowo-badawcze (czyli tzw. sektor kosmiczny), mimo potencjału i chęci, obecnie uczestniczą zaledwie w niewielkim ułamku unijnego programu kosmicznego. Oznacza to, że aktualnie Polska jest płatnikiem netto na unijną działalność kosmiczną.

Rys. 2. Przepływy finansowe Polska-Unia Europejska na działalność kosmiczną w latach 2007-13.

Źródło: opracowanie własne Ministerstwa Gospodarki na podstawie obecnie przyznanych przez UE nakładów na Galileo oraz budżetu zaalokowanego na priorytet „przestrzeń kosmiczna” w 7 Programie Ramowym.

Taki stan rzeczy nie wynika z braku aktywności czy zaangażowania polskiego sektora kosmicznego mającego już wieloletnie doświadczenie i spore osiągnięcia zarówno w sferze naukowej, jak i na krajowym rynku komercyjnym. Przyczyn należy upatrywać w **barierach organizacyjnych, trudnościach w tworzeniu wspólnej spójnej strategii działania i niewystarczających nakładach finansowych na jego wsparcie.** Działalność kosmiczna opiera się na dwóch „filarach” – publicznym i komercyjnym, które są ze sobą współzależne: sektor publiczny powinien stymulować rozwój aktywności komercyjnej, a ona z kolei - umożliwiać zwiększenie efektywności sektora publicznego. Niestety w Polsce taki mechanizm współpracy nie jest jeszcze dostatecznie rozwinięty.

W związku z powyższym – w opinii projektodawców - wskazane jest podjęcie działań, które zmienią tę niekorzystną dla Polski i polskich przedsiębiorców sytuację. **Niniejszy projekt ustawy stanowi propozycję podjęcia pierwszego kroku, który ugruntuje pozycję Polski w grupie państw rozwiniętych realizujących działalność kosmiczną oraz da szansę polskim przedsiębiorcom na coraz większy udział w międzynarodowych projektach w tym sektorze.**

Polska posiada znaczące zasoby intelektualne i przemysłowe w dziedzinach technik satelitarnych i dziedzinach pokrewnych. Istnieje w szczególności Centrum Badań Kosmicznych PAN (CBK PAN), zatrudniające około 200 osób, które jest instytutem naukowym PAN. **CBK nie jest jednakże rządową agencją kosmiczną, której państwo może zlecić wykonanie określonych zadań z zakresu polityki państwa w dziedzinie eksploracji przestrzeni kosmicznej, a charakter i priorytety CBK nie odpowiadają strukturom przemysłowym agencji kosmicznych.** Istnieje również Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego, zrzeszający kilkadziesiąt podmiotów sektora kosmicznego. Mimo że wykonane przez ESA w 2007 r. badanie wykazało że przemysł polski bez trudności „skonsumuje” kontrakty z ESA odpowiadające pełnej polskiej składce członkowskiej do ESA (około 20 mln euro rocznie plus 9 mln. składki opcjonalnej), to m.in. z powodu opisywanych powyżej braków rozwiązań systemowych polskie firmy mają trudności w zdobywaniu kontraktów i bez szybkiego wsparcia przez państwo będą je miały w przyszłości.

Ponadto, polscy przedsiębiorcy mają wciąż jeszcze bardzo fragmentaryczny dostęp do informacji na temat podejmowanych na forum Unii Europejskiej, jak i Europejskiej Agencji Kosmicznej inicjatyw i projektów. Dotyczy to również wojska.

W ostatnich latach zainteresowanie polskich władz technikami satelitarnymi znacząco rośnie, co zaowocowało m. in. przyjęciem przez Radę Ministrów przygotowanego przez Ministerstwo Gospodarki (MG) „Programu działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych i wykorzystywania systemów satelitarnych w Polsce”. Obecnie powstaje również dokument wykonawczy dla powyższego planu o nazwie „Krajowy plan rozwoju sektora kosmicznego”. Prezes Rady Ministrów powołał również Międzyresortowy Zespół ds. Polityki Kosmicznej przy Ministerstwie Gospodarki złożony z sekretarzy stanu. Wszystkie te działania są jednakże wciąż niewystarczające dla stworzenia całościowej strategii kształtowania polityki państwa w dziedzinie szeroko pojętej aktywności kosmicznej.

Reasumując, główne bariery w rozwoju sektora kosmicznego w Polsce mają charakter organizacyjno-finansowy, a do ich przezwyciężenia niezbędna jest interwencja państwa w stworzeniu centralnej, prężnie działającej instytucji wykonującej zadania państwa z zakresu kosmonautyki i zarządzającej funduszami przeznaczonymi na prowadzenie badań rozwojowych oraz rozwijaniu technologii kosmicznych o istotnym znaczeniu dla interesu narodowego, a także ich zastosowaniu w transporcie, zagospodarowaniu przestrzennym, zarządzaniu kryzysowym, telekomunikacji, medycynie, rolnictwie, leśnictwie, ochronie środowiska, geologii, meteorologii i innych dziedzinach gospodarki.

2. Polska w ESA.

Przystąpienie Polski 19 listopada 2012 r. do Europejskiej Agencji Kosmicznej (European Space Agency, ESA) stworzyło polskim przedsiębiorstwom i instytucjom naukowo-badawczym możliwość włączenia się do tego innowacyjnego nurtu europejskiego, stwarzając szansę intensyfikacji ich zaangażowania i rozwoju. Powinno to w sposób znaczący wpłynąć na wzrost gospodarczy kraju. Polska powinna dołożyć wszelkich starań, aby w jak największym stopniu wykorzystać posiadany potencjał i w możliwie najkrótszym czasie znacząco zwiększyć swój udział w pozyskiwaniu środków finansowych przeznaczanych na działalność kosmiczną, przede wszystkim z budżetu Unii Europejskiej. Zapewni to stały i szybki wzrost innowacyjności i konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. Zwiększy się również sprawność i efektywność działania administracji publicznej. Rozwój technologii kosmicznych zaspokoi także potrzeby Państwa w zakresie bezpieczeństwa narodowego poprzez **wykorzystanie dostępnych instrumentów i rozwój autonomicznego potencjału w wybranych obszarach**. Przystąpienie Polski do ESA dało możliwości polskim podmiotom na realizację programów Agencji z wykorzystaniem jej wiedzy i infrastruktury. Zaangażowanie środowiska przemysłowo–naukowego jest szczególnie ważne w celu

wykorzystania środków wnoszonych przez RP do Agencji. Członkostwo w ESA daje nam większe możliwości współpracy w ramach partnerstw (konsorcjów) i umów bilateralnych. W Polsce rośnie zapotrzebowanie na produkty i usługi wykorzystujące techniki satelitarne, co jest również magnesem dla inwestycji zagranicznych w tym obszarze. Jednocześnie same zasady polityki przemysłowej ESA wymuszają takie inwestycje. **Istnieje zatem konieczność współpracy poszczególnych podmiotów gospodarczych i naukowych oraz organów administracji publicznej w obszarze sektora kosmicznego, tak by były one zgodne z polskimi potrzebami i priorytetami.** Z powodu niewystarczającej struktury państwowej, polskie firmy i instytucje badawcze mogą z dużym prawdopodobieństwem mieć ograniczony dostęp do opisanych wyżej możliwości. Sprawą niecierpiącą zwłoki jest więc stworzenie państwowej, centralnej instytucji koordynującej współpracę z ESA i kreującej wykorzystanie technik kosmicznych dla dobra interesu narodowego. Najefektywniejszą formą takiej instytucji jest agencja kosmiczna, którą posiada większość rozwiniętych i rozwijających się krajów.

3. Doświadczenia innych państw.

We wszystkich krajach świata, **działalność kosmiczna należy do dziedzin, które nie podlegają wyłącznie prawom wolnego rynku, ponieważ udział sektora publicznego w przepływie środków finansowych i w generowaniu zamówień na usługi w tym zakresie jest dominujący.** Działalność kosmiczna wymaga więc wsparcia rządowego (edukacja, długoterminowe programy strategiczne, finansowanie, etc.) polegającego na zarządzaniu przestrzenią kosmiczną, podobnie jak przestrzenią powietrzną, wybrzeżem, lasami, wodami itd. Ze względu na strategiczny charakter przedsięwzięć kosmicznych, zarówno cywilnych, jak i wojskowych, wysoki stopień ich skomplikowania oraz wciąż rosnące znaczenie dla gospodarki i społeczeństwa, wszystkie kraje prowadzące działalność kosmiczną posiadają wyspecjalizowane struktury organizacyjne zajmujące się jej nadzorowaniem i koordynowaniem oraz realizujące interesy państwa na forum krajowym i międzynarodowym.

Na świecie istnieje kilkadziesiąt rządowych agencji kosmicznych (patrz: tabela nr 1.). Posiadają je wszystkie rozwinięte kraje. W naszym regionie posiadają je m.in. Ukraina, Czechy, Węgry, Rumunia. W krajach trzeciego świata: Bangladesz, Egipt, Nigeria. Swoje satelity posiadają np. Wietnam i Tunezja. Dominującą rolę w większości agencji kosmicznych odgrywają programy wojskowe.

Tabela nr 1. Wykaz największych rządowych agencji kosmicznych. Budżety największych rządowych agencji kosmicznych⁶:

Państwo	Agencja	Budżet (w USD)
 Stany Zjednoczone	NASA	16 mld
 ESA	ESA	4,26 mld
 Francja	CNES	2,49 mld
 Japonia	JAXA	2 mld
 Rosja	RKA	1,4 mld
 Włochy	ASI	1,35 mld
 Niemcy	DLR	1,242 mld
 Indie	ISRO	815 mln
 Chiny	CNSA	500 mln
 Wielka Brytania	BNSC	414 mln
 Kanada	CSA	321 mln
 Ukraina	NSAU	250-300 mln
 Belgia	BISA	230 mln
 Brazylia	AEB	219 mln
 Hiszpania	CDTI	175 mln
 Holandia	SRON	160 mln
 Korea Południowa	KARI	150 mln
 Szwajcaria	SSO	110 mln
 Szwecja	SNSB	100 mln
	razem wszystkie powyższe	31,8 mld

⁶ Źródło: http://pl.wikipedia.org/wiki/Lista_agencji_kosmicznych#Najbogatsze_agencje_kosmiczne

III. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne wprowadzenia regulacji.

Wprowadzenie niniejszej regulacji spowoduje powstanie skutków finansowych dla budżetu państwa w postaci konieczności sfinansowania działalności Agencji w najbliższej perspektywie czasowej. W początkowej fazie działalności Agencji, gdy będzie ona prowadziła ograniczoną działalność, szacuje się, że koszty jej funkcjonowania wyniosą między 5 a 10 mln zł w zależności od liczby osób zatrudnionych w Agencji oraz przyznanych Agencji zasobów majątkowych. Projektodawcy szacują, iż początkowo Agencja powinna liczyć ok. 20 wysoko wykwalifikowanych pracowników. W dalszym horyzoncie czasowym, jeżeli Agencja będzie efektywnie wypełniać swoje zadania, struktura zatrudnienia Agencji może się powiększać przy czym personel pionu techniczno-wojskowego tj. cechujący się wysokim wykwalifikowaniem powinien stanowić większość ogólnego zatrudnienia Agencji. Dodatkowo należy doliczyć koszty administracyjno-biurowe. Kwotę tę należy jednakże uznać za nieznaczną w kontekście korzyści, które osiągnie Rzeczypospolita Polska oraz polscy przedsiębiorcy z faktu istnienia Agencji Kosmicznej. W opinii projektodawców, kwota ta przełoży się w wymierny sposób na wzrost znaczenia Rzeczypospolitej Polskiej na arenie międzynarodowej w dziedzinie przestrzeni kosmicznej oraz przyczyni się w konsekwencji do wzrostu innowacyjności polskiej gospodarki.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności i fakt, iż Polska jako jedno z nielicznych państw nie posiada swojej Agencji Kosmicznej oraz fakt że przedmiotowa sprawa dotyczy bezpieczeństwa kraju, projektodawcy proponują szybkie stworzenie - drogą inicjatywy poselskiej - polskiej agencji kosmicznej, z bardzo rozbudowanym działem bezpieczeństwa o proponowanej nazwie Polska Agencja Kosmiczna - POLSA. Jej kierownictwo powinno być powierzone osobom posiadającym wysokie kwalifikacje merytoryczne i doświadczenie zawodowe w zakresie działalności Agencji. Zarząd Agencją będzie sprawował Prezes, powoływany w drodze otwartego konkursu, przy pomocy dwóch Wiceprezesów posiadających kwalifikacje merytoryczne pozwalające sprawować im funkcje dyrektorów zarządzających Agencją. Nadzór nad działalnością zarządczą Prezesa pełnić będzie Rada Agencji składająca się z wybitnych przedstawicieli świata nauki oraz przemysłu w dziedzinie eksploracji i wykorzystania przestrzeni kosmicznej oraz z przedstawicieli najważniejszych ministerstw. Agencja w perspektywie krótkoterminowej powinna ograniczyć się do działalności koordynującej różne polskie podmioty. W pierwszej kolejności, Agencja realizowałaby główne cele „Programu działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych (...)” tj.:

1. Wzrost innowacyjności i konkurencyjności polskich przedsiębiorstw;

2. Zwiększanie sprawności i efektywności działania polskiej administracji publicznej;

3. Zaspokajanie potrzeb bezpieczeństwa narodowego.

W perspektywie średnio- i długoterminowej Agencja powinna rozwijać również własne centra techniczne w ramach oddziałów terenowych.

Działalność Agencji powinna szybko zcentralizować i usprawnić zarządzaniem technikami satelitarnymi w Polsce, co będzie skutkowało **tworzeniem nowych miejsc pracy w przemyśle, skutecznym korzystaniem ze środków Unii Europejskiej i kontraktami ESA, oraz udziałem w tworzeniu i zarządzaniu unijnymi programami satelitarnymi. W efekcie, wzrośnie rola polityczna Polski w Unii, a gospodarka krajowa otrzyma silny bodziec rozwojowy, przynoszący w perspektywie długoterminowej milionowe korzyści.** W przypadku niepodjęcia proponowanych przez projektodawców kroków Polska ryzykuje tylko mechaniczny zwrot około 80% swojego wkładu w ESA (około 140 mln zł rocznie łącznie ze składką opcjonalną) gwarantowanych traktatem, ale w formie **rozproszonych niewpisanych w polskie potrzeby kontraktów.** Nie spowoduje to wówczas efektu dźwigni, który można by uzyskać, wpisując te kontrakty w polskie potrzeby strategiczne nadzorowane przez Polską Agencję Kosmiczną.

IV. Projekt nie został poddany konsultacjom społecznym, o których mowa w art. 34 Regulaminu Sejmu.

V. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

VI. Założenia podstawowych aktów wykonawczych.

Zgodnie z art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, wnioskodawcy przedstawiają założenia aktu wykonawczego przewidzianego przepisami ustawy tj. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie nadania statutu Polskiej Agencji Kosmicznej według poniższego brzmienia.

Dz.U.....

PROJEKT

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia 2014 r.
w sprawie nadania statutu Polskiej Agencji Kosmicznej
(Dz. U. z dnia 2014 r.)**

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z 2013 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polskiej Agencji Kosmicznej nadaje się statut stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem r.

**ZAŁĄCZNIK
STATUT POLSKIEJ AGENCJI KOSMICZNEJ
Rozdział 1**

Postanowienia ogólne

§ 1.1 Polska Agencja Kosmiczna (POLSA), zwana dalej "Agencją", działa na podstawie ustawy z dnia r. o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U.), zwanej dalej "ustawą", oraz niniejszego statutu.

2. Agencja może używać nazwy skróconej „POLSA” oraz wyróżniającego ją znaku graficznego (logo Agencji).
3. Agencja jest pracodawcą dla pracowników zatrudnionych w Agencji.
4. Czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników Agencji wykonuje Prezes Agencji lub osoby przez niego upoważnione.

**Rozdział 2
Struktura organizacyjna Agencji**

§ 2. 1. Podstawowymi komórkami organizacyjnymi Agencji są:

- 1) Wydziały – do realizacji merytorycznych zadań Agencji;
- 2) biura i zespoły – do realizacji zadań w zakresie obsługi Agencji
- 3) sekcje – jako komórki organizacyjne wewnątrz wydziałów i biur.
- 4) samodzielne stanowisko do spraw ochrony informacji niejawnych.
- 5) samodzielne stanowiska pracy.

§ 3. 1. W Agencji wydziela się następujące piony: pion techniczno-wojskowy, pion finansowy oraz pion Prezesa Agencji.

2. W skład struktury organizacyjnej pionu techniczno-wojskowego wchodzi:

a) Wydział Inżynierii Satelitarnej

b) Wydział Bezpieczeństwa i Obrony;

c) Stanowisko Pełnomocnika do Spraw Ochrony Informacji Niejawnej, któremu podlega Kancelaria Tajna.

3. W skład struktury organizacyjnej pionu finansowego wchodzi:

a) Biuro administracyjne-;

b) Wydział Współpracy z Zagranicą i kontroli wdrażania programów.

4. W skład struktury organizacyjnej pionu Prezesa wchodzi Wydział do spraw Badań i Analiz, Promocji i Informacji Społecznej.

5. Prezes nadaje Agencji w drodze zarządzenia regulamin organizacyjny, określający szczegółowo jej komórki organizacyjne, zakres zadań tych komórek oraz tryb ich pracy.

6. Prezes może tworzyć wyodrębnione samodzielne stanowiska pracy, powoływać stałe i doraźne jednostki doradcze oraz zespoły zadaniowe dla realizacji wskazanych przez niego spraw i zadań określając cel powołania, nazwę, skład osobowy, zakres i tryb ich działania oraz zasady ich obsługi.

7. Spory kompetencyjne między komórkami organizacyjnymi, o których mowa w § 2, rozstrzyga Prezes Agencji.

§ 4.1. Prezes Agencji jest organem Agencji powoływanym i odwoływanym w trybie określonym w ustawie. Prezes kieruje działalnością Agencji i reprezentuje ją na zewnątrz.

2. Prezes Agencji sprawuje swoje funkcje przy pomocy:

1) dwóch wiceprezesów Agencji: wiceprezesa do spraw techniczno-wojskowych oraz wiceprezesa do spraw finansowo- administracyjnych,

2) dyrektorów komórek organizacyjnych, o których mowa w § 2 ust. 2.

- którzy są przed nim odpowiedzialni za realizację spraw objętych zakresem ich działania.

3. W czasie nieobecności Prezesa Agencji lub czasowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków działalnością Agencji kieruje i reprezentuje ją na zewnątrz, wyznaczony przez Prezesa Agencji, jeden z wiceprezesów.

4. Prezes Agencji koordynuje działalność oddziałów terenowych oraz nadzoruje pracę dyrektorów oddziałów terenowych.

5. Prezes Agencji organizuje kontrolę wewnętrzną, zapewnia jej działanie oraz wykorzystanie wyników przeprowadzonych kontroli w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz zapobieżenia ich powstawaniu w przyszłości.

6. W uzasadnionych przypadkach, celem zwiększenia efektywności działania Agencji, Prezes może dokonać przesunięcia środków finansowych pomiędzy poszczególnymi grupami wydatków inwestycyjnych, w ramach realizacji zatwierdzonego na dany rok przez Prezesa Rady Ministrów, planu finansowego Agencji.

7. Prezes Agencji nadaje Agencji regulamin wynagradzania określający zasady wynagradzania pracowników po zasięgnięciu opinii Rady.

§ 5. Do zadań wiceprezesa do spraw techniczno-wojskowych należy w szczególności:

- 1) zapewnienie bieżącej działalności operacyjnej Agencji oraz prowadzenie współpracy międzynarodowej w tym zakresie;
- 2) kierowanie, koordynowanie i nadzorowanie działania komórek organizacyjnych w pionie techniczno-wojskowym;
- 3) realizacja innych zadań określonych w regulaminie organizacyjnym Agencji lub powierzonych mu przez Prezesa.

§ 6. Do zadań wiceprezesa do spraw finansowo-administracyjnych należy w szczególności:

- 1) prowadzenie gospodarki finansowej i gospodarowanie majątkiem Agencji zgodnie z przepisami prawa;
- 2) bieżące administrowanie działalnością Agencji oraz prowadzenie współpracy międzynarodowej w tym zakresie;
- 3) kierowanie, koordynowanie i nadzorowanie działania komórek organizacyjnych w pionie finansowo-administracyjnym
- 4) realizacja innych zadań określonych w regulaminie organizacyjnym Agencji lub powierzonych mu przez Prezesa.

§ 7. Prezes Agencji może nałożyć na wiceprezesów obowiązek wykonywania innych zadań niż wskazane powyżej.

§ 8. 1. Personel pracowniczy zatrudniony w strukturze organizacyjnej pionu techniczno-wojskowego stanowi nie mniej niż 80% ogólnego zatrudnienia Agencji.

2. Z uwagi na charakter pracy wymagający wysokich kwalifikacji merytorycznych, kandydaci do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w pionie techniczno-wojskowym powinni spełniać następujące warunki:

- a) posiadać wykształcenie wyższe inżynierskie
- b) posiadać doświadczenie zawodowe nie mniejsze niż 5 lat w pracy na podobnym stanowisku.

3. Wyodrębnia się następujące samodzielne stanowiska w pionie wojskowo-technicznym:

- a) Główny inżynier;
- b) Starszy inżynier;
- c) Główny Technik;
- d) Starszy Technik.

4. Personel finansowo-administracyjny stanowi nie więcej niż 20% ogólnego zatrudnienia.

5. Szczegółowe postanowienia co do wymaganych kwalifikacji zatrudnionego personelu pracowniczego określa Regulamin organizacyjny.

Rozdział 3

Udzielanie pełnomocnictw

§ 10. 1. Prezes może udzielać na piśmie wiceprezesom, dyrektorom jednostek organizacyjnych i oddziałów terenowych oraz innym wskazanym imiennie osobom pełnomocnictw ogólnych i szczególnych do dokonywania wszelkich czynności prawnych w imieniu Agencji.

2. Szczególne pełnomocnictwo jest wymagane do następujących czynności prawnych:

- 1) zaciągania kredytów i pożyczek;
- 2) zakupu, wniesienia lub zbycia nieruchomości;
- 3) zaciągania innych zobowiązań finansowych ponad kwoty określone przez Prezesa w pełnomocnictwie ogólnym.

3. Agencja prowadzi rejestr udzielonych pełnomocnictw zawierający adnotację o odwołaniu bądź wygaśnięciu pełnomocnictwa.

4. W sprawach nieuregulowanych w statucie do pełnomocnictw zastosowanie mają odpowiednie przepisy Kodeksu cywilnego.

Rozdział 4

System kontroli wewnętrznej

§ 11. Prezes jest odpowiedzialny za zorganizowanie i prawidłowe działanie kontroli wewnętrznej, a także za należyte wykorzystanie wyników kontroli.

§ 12. Czynności kontrolne w zakresie swojego działania wykonują Prezes, wiceprezesi i inni pracownicy Agencji w ramach posiadanych upoważnień.

§ 13. W zależności od potrzeb Prezes oraz wiceprezes mogą powoływać zespoły kontrolne spośród pracowników podległych komórki organizacyjnych.

§ 14. Kontrola wewnętrzna polega na badaniu:

- 1) czynności w toku ich wykonywania i stanu faktycznego realizacji zadań, pod względem legalności, gospodarności, celowości i rzetelności oraz ich udokumentowania;
- 2) rzeczywistego stanu rzeczowych i materialnych składników majątkowych oraz prawidłowości ich zabezpieczenia przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub innymi szkodami.

§ 15. Kontrola wewnętrzna obejmuje wszystkie pionry, biura oraz komórki organizacyjne Agencji.

§ 16. Podstawą podjęcia czynności kontrolnych przez pracowników Agencji jest imienne upoważnienie udzielone na piśmie przez Prezesa.

§ 17. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jego małżonka, krewnych i powinowatych bądź innych osób bliskich, a także jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do bezstronności kontrolującego. Czynności kontrolne nie mogą być podjęte przed rozstrzygnięciem przez Prezesa sprawy wyłączenia tych osób z udziału w kontroli.

§ 18. Wyniki kontroli stanowią dla Prezesa podstawę do podejmowania czynności zapobiegających powstaniu nieprawidłowości oraz usunięcia uchybień stwierdzonych w toku kontroli.

§ 19. W razie ujawnienia w toku kontroli czynu mającego znamiona przestępstwa kontrolujący niezwłocznie zawiadamia o tym Prezesa, jak również zabezpiecza dokumenty i przedmioty stanowiące dowód przestępstwa